

Abstrakt

Název: Vliv chůze naboso na posturální stabilizaci

Cíle: Předmětem mé diplomové práce je zhodnotit okamžitý vliv venkovní chůze na posturální stabilizaci ve dvou souborech pomocí experimentu. První soubor testovaných jedinců (probandů) byl podroben chůzi naboso a druhý soubor chůzi v konvenční obuvi. Chůze probíhala ve venkovních podmínkách. Cílem diplomové práce je posoudit, zda chůze naboso může mít pozitivní vliv na stabilizační schopnosti probandů. Dalším cílem je posoudit, zda existuje vzájemný vztah mezi motorickými reakcemi na taktilní podráždění chodidel a způsobem chůze (v botách/bez bot).

Metody: V této práci byla použita analyticko – komparativní metoda. Byl proveden experiment ve formě pretestu (3 měření) a posttestu (3 měření) na 30 probandech. Potřebná data pro analýzu byla získána měřením posturální somatooscilografie (pSOG). Na plošině Postromedu byl hodnocen posturální provokační test, bylo měřeno zastavení a výdrž na jedné dolní končetině po dobu 8 vteřin. Křivky oscilace plošiny zaznamenané akcelerometrem a programem Microswing 5.0 byly vyhodnoceny v programu Posturomed Commander. Motorické reakce probandů na taktilní podráždění chodidel byly hodnoceny pomocí klinického testu podle Hermachové. Komparativní část zahrnuje statistické metody a grafické zobrazení výsledků zpracované v programu Microsoft Excel 2010.

Výsledky: Bylo zjištěno, že první soubor zvyklý na chůzi bez obuvi ve venkovních podmínkách má celkově horší kvalitu posturální stabilizace. Zlepšení posturální stabilizace mezi pretestem a posttestem bylo ale u tohoto souboru výraznější. Ke statisticky výraznějšímu zlepšení „bosého souboru“ oproti „obutému souboru“ došlo u menší části hodnocených parametrů pSOG. „Bosý soubor“ měl po intervenci nižší motorické reakce na taktilní podráždění chodidel než „soubor obutý“.

Klíčová slova: bosé nohy, obuv, exteroceptivní stimulace chodidla, přirozený stereotyp chůze, podmínky v terénu, stabilita, držení těla